

delig er der af Overlærerne krævet 600 Kr. som Løntillæg — alt det, jeg her har nævnt, er krævet som Løntillæg og ikke som Dyrtidstillæg — og ligeledes 50 Kr. for hvert Barn. Paa saa store Krav har Regeringen ikke ment at kunne gaa ind. I det her foreliggende Lovforslag er der foreslaaet 400 Kr. til de gifte og 250 Kr. til de ugifte. Det drejer sig her om 50,000 Personer, hvoraf 8,000 er Lærere. Beløbet skal udbetales fjerdingaarsvis, altsaa med 100 Kr. til de gifte og det tilsvarende Beløb til de ugifte. Der er sat to Begrænsninger. Dyrtidstillæget maa i intet Tilfælde være over 40 pCt. af den paagældendes Løn, det vil sige det dobbelte af det, der er fastslaaet i den nuværende Lov. Og dernæst vil ingen udover en Løngrænse af 6,000 Kr. kunne faa Dyrtidstillæg, det vil sige, at ingen ugift vil kunne faa noget, naar hans Løn er over 5,850, og ingen gift, hvis hans Løn er over 6,000.

Tjenestemændene har henstillet, at der ikke skulde være nogen som helst Grænse, og det er klart nok, hvorfor dette Ønske er fremsat. Sletter man Løngrænsen, vil man være nærmere ved Begrebet Løntillæg, end hvis man fastholder en Grænse. Dernæst har vel ogsaa kollegiale Hensyn gjort sig gældende, idet man har ment, at naar mange fik, skulde helst alle have. Og endelig er man sikkert gaaet ud fra den almindelige Betragtning, at en saadan Grænse altid er ret tilfældig. Og det maa jo alle være enige om, at enhver saadan Grænse er en Skønsgrense. Jeg maa sige, at for Finansministeren har Spørgsmaalet om at gaa udover en saadan Grænse som 5,000 eller 6,000 Kr. og give til alle ingen Betydning. Det har finansielt ingen Betydning i Forhold til det Beløb, det her drejer sig om, hvorvidt man gaar til, hvad man kan kalde Toppen. Den Del af Lovforslagets Bestemmelser, som jeg her taler om, og som gaar ud paa et Dyrtidstillæg til dem, der omfattes af Loven af 17. April i Aar, vil koste 17,700,000 Kr. Det vil da ses, at det er ligegyldigt, om man vil give Dyrtidstillæg ogsaa til Embedsmænd med over 6,000 Kr. i Løn, idet det kun vil dreje sig om et Beløb af mellem 50,000 og 100,000 Kr. Overfor det store Beløb, som jeg har nævnt, vil dette Plus være finansielt ligegyldigt. Jeg skal nævne, at i Norge regner man, at efter den norske Lov — jeg skal om et Øjeblik omtale den med et Par Ord — vil der behøves til Dyrtidstillæg til Embedsmænd med en Løn af over 6,000 Kr. et Beløb af 80,000 Kr.,

hvilket svarer til det af mig nævnte Beløb mellem 50,000 og 100,000 Kr.

For Finansministeren maa det altsaa være ligegyldigt, om man slettede Løngrænsen. Jeg har derfor indenfor Regeringen henstillet, at der enten sattes en Løngrænse af 5,000 eller 6,000 Kr. eller slet ingen. Det, det gjaldt om, var at opnaa Enighed. Desværre maa jeg sige, at der paa dette Punkt ikke er fuldstændig opnaaet Enighed indenfor Ministeriet. Den her foreslaaede Løngrænse af 6,000 Kr. er tiltraadt af 3 Partiers Ministre, medens Minister Rottbøll paa det konservative Folkepartis Vegne ikke har kunnet tiltræde denne Grænse, det konservative Folkeparti mener, at der ikke skal være nogen Løngrænse. Men jeg henstiller, at man ikke fremkommer med noget Ændringsforslag i saa Henseende, thi et saadant Ændringsforslag vil være fuldkommen unyttigt, naar tre Partier, der har Flertal baade i dette og det andet Ting, er enige om, at Bestemmelsen skal formes saaledes, som her er sket. Der er al Grund til at tilstræbe Enighed om et Lovforslag af denne Karakter og Rækkevidde, og jeg kan derfor, som sagt, kun anbefale, at man undlader at stille Ændringsforslag.

Der er i Pressen og andetsteds fremkommet Bemærkninger om, at den norske Stat stiller sine Tjenestemænd langt bedre end den danske. Jeg skal derom sige, at dette Lovforslag stiller Statstjenestemændene i Danmark langt bedre, end den norske Lov stiller de norske Statstjenestemænd. Den norske Lov gaar ud paa, at der for Aaret den 1. Juli 1916 til den 30. Juni 1917 — det er det norske Finansaar — ydes et Dyrtidstillæg af 240 Kr. til Personer under en Løngrænse af 2,400 Kr., dog saaledes, at ingen kan faa ud over 40 pCt. af sin Løn, hvilket sidste svarer til, hvad der her foreslaas. Man vil deraf se, at for Personer med Løn under 2,400 Kr. stiller det danske Lovforslag de gifte langt bedre, idet vi gaar op til 400 Kr., og de ugifte stilles i alt Fald noget bedre. For Personer, der har mere end 2,400 Kr. i Løn gaar den norske Lov ud paa, at der skal ydes et Tillæg af 240 Kr., dog kun til enhver Forsørger, saa at de ugifte intet faar, naar de har over 2,400 Kr. i Løn. Endvidere skal der ydes et Tillæg af 40 Kr. for hver forsørget, hvortil ogsaa Hustruen regnes. Man vil se, at man i Norge skal op over 4 forsørgede Personer, før de vedkommende faar mere, end det danske Lovforslag vil yde. Dog maa ingen faa ud over 50 pCt. af Lønnen. Denne